10 Νοεμβρίου 2021

Ο Ελληνισμός της Αμερικής είναι ενωμένος μέσα στην Εκκλησία – Αποτίμηση της “ιστορικής” επίσκεψης του Οικουμενικού Πατριάρχη

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

“Η Ομογένεια είναι ενωμένη, γιατί είναι ενωμένη μέσα στην Εκκλησία”, τόνισε σε συνέντευξή του ο Αρχιεπίσκοπός Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος μιλώντας με αφορμή την ολοκλήρωση της «ιστορικής», όπως την χαρακτήρισε, επίσκεψης του Οικουμενικού Πατριάρχη στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και ιδιαίτερα τη Νέα Υόρκη.

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, ξεκαθάρισε ότι τα εθνικά ζητήματα τα διαχειρίζεται μόνο η ελληνική κυβέρνηση, ενώ επανέλαβε για ακόμη μία φορά το πάγιο αίτημα της επαναλειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ελπιδοφόρος ρωτήθηκε επίσης για την αναστάτωση που δημιουργήθηκε με την παρουσία του στα εγκαίνια του Σπιτιού της Τουρκίας σημειώνοντας ότι “δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει ποτέ κανένα πρόβλημα με την ελληνική κυβέρνηση. Το αίμα νερό δεν γίνεται και, αν γίνεται, δεν πίνεται. Λοιπόν, αυτό είναι άλλο θέμα, απλά φάνηκε νομίζω ότι αυτή η κρίση ανέδειξε τις παθογένειες της ενότητας του Ελληνισμού, γενικότερα”.

“Ιστορική” η επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη

Σε μια αποτίμηση της επίσκεψης του Παναγιωτάτου στη Νέα Υόρκη, ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής, τονίζει στο τηλεοπτικό κανάλι Action24 ότι «η επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου στη Νέα Υόρκη είναι από τη φύση της ιστορική διότι όχι μόνο ο Πατριάρχης επισκέπτεται τις Ηνωμένες Πολιτείες επίσημα ύστερα από 12 χρόνια, αλλά και έρχεται για να εορτάσει την ιστορική 30ή επέτειο της ενθρονίσεώς του και να κάνει και τα θυρανοίξια του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου, ο οποίος επίσης συνδέεται με ιστορικά γεγονότα, τα οποία έχουν σχέση όχι μόνο με την Αμερική, αλλά και με όλο τον κόσμο”.

“Η επίσκεψη πήγε καλά διότι ο Πατριάρχης είναι δυνατός”, ανέφερε και πρόσθεσε: “αλλά και η υγεία του αποκαταστάθηκε διότι απεδείχθη ότι ο Πατριάρχης δεν ήταν καλά και δεν το ήξερε ούτε ο ίδιος, φυσικά. Το διαπιστώσαμε εδώ και

επιστρατεύσαμε όλες μας τις δυνάμεις όχι μόνο τις αμερικανικές, αλλά και τις ελληνικές. Οι ελληνικές δυνάμεις, τελικά, είναι υπερδυνάμεις, ακόμη και στην Αμερική».

Επιπρόσθετα, επισημαίνει ότι είναι αλήθεια αυτό που είχε αναφέρει, ότι δηλαδή «ο Πατριάρχης ήρθε εδώ άρρωστος και φεύγει υγιέστατος». «Φαίνεται ότι ο Θεός από αυτή την επίσκεψη αυτό ήθελε όσον αφορά την υγεία του Πατριάρχη μας. Όλα τα υπόλοιπα, τα πολιτικά, τα ποιμαντικά, τα λειτουργικά, πήγανε πάρα πολύ καλά και είμαστε πάρα πολύ ικανοποιημένοι. Άλλωστε, είναι έκδηλα και φανερά σε όλους. Όσον αφορά προσωπικά την υγεία του Πατριάρχη, φαίνεται ότι ο Θεός τον έφερε για να είναι για άλλα 30 χρόνια Πατριάρχης».

«Τα εθνικά ζητήματα τα διαχειρίζεται μόνον η ελληνική κυβέρνηση»

«Ο ρόλος της Αρχιεπισκοπής Αμερικής είναι πρωτίστως θρησκευτικός ή εθνικός;» ερωτάται, για να δώσει την απόκριση: «Αυτό έχει σχέση με το προηγούμενο που συζητήσαμε, ότι η Αρχιεπισκοπή αποτελεί έναν παράγοντα ενότητας για τον Ελληνισμό στην Αμερική. Τα εθνικά θέματα νομιμοποιείται να τα διαχειρίζεται μόνον η ελληνική κυβέρνηση, η οποία εφόσον ζητήσει από την Αρχιεπισκοπή να συμβάλλει καθοιονδήποτε τρόπο, ασφαλώς η Αρχιεπισκοπή θα το κάνει με κάθε μέσο και κάθε τρόπο που διαθέτει μέσω των πιστών που είναι σε όλα τα επίπεδα και του κοινωνικού και του πολιτικού βίου και ασφαλώς και στη δημόσια διοίκηση

των ΗΠΑ, αλλά και, νομίζω, όχι μόνον των πιστών που βρίσκονται σε διάφορες θέσεις κυβερνητικές, αλλά όλοι οι Πρόεδροι και αντιπρόεδροι, όλοι οι υπουργοί Εξωτερικών σέβονται τις απόψεις της ελληνικής Ομογένειας».

«Δεν θα παίξουμε τον ρόλο τον εθναρχικό»

Επιπρόσθετα, επισημαίνει: «Εμείς δεν θα παίξουμε τον ρόλο τον εθναρχικό, υποκαθιστώντας σε διαπραγματεύσεις ή σε οτιδήποτε άλλου αυτούς που πραγματικά νομιμοποιούνται να το κάνουν -η ελληνική κυβέρνηση-, αλλά καταλαβαίνετε ότι τα δίκαια του Ελληνισμού δεν είναι μόνο στην Ελλάδα. Είναι και στην Κύπρο και στην Κωνσταντινούπολη και οπουδήποτε ζουν Έλληνες σε όλον τον κόσμο. Είμαστε από τους και λαούς που ζούμε στη διασπορά εδώ και χιλιάδες χρόνια. Μας αρέσει να σκορπιζόμαστε γιατί δεν φοβόμαστε να εκτιθέμεθα σε καινούργια πράγματα, σε καινούργιους πολιτισμούς, σε καινούργιες ιδέες, γιατί είμαστε λαός που το καινούργιο μας εμπλουτίζει και μας κάνει καλύτερους, πιο πλούσιους. Εφόσον υπάρχει Ελληνισμός παντού, όπως ας πούμε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο μας, στην Κωνσταντινούπολη, σε τέτοια θέματα νομιμοποιούμαστε κι εμείς, εφόσον το Πατριαρχείο είναι η Μητέρα μας Εκκλησία και η Ομογένεια εκεί είναι δικοί μας άνθρωποι, μπορούμε και σε τέτοια θέματα και εμείς -εφόσον μας το ζητάει το Πατριαρχείο, αλλά κι όταν δεν μας το ζητάει για λόγους ευνόητους- να βγαίνουμε μπροστά και να διεκδικούμε θέματα, όπως η επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, ο σεβασμός των θρησκευτικών ελευθεριών στην Τουρκία, γενικότερα, και θέματα παρόμοια που ενδεχομένως επίσημα μια ελληνική κυβέρνηση ίσως δεν θα διαχειριζόταν. Ο καθένας έχει τον ρόλο του».

«Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει ποτέ κανένα πρόβλημα με την ελληνική κυβέρνηση»

«Έγινε πολύς λόγος για τα εγκαίνια του Σπιτιού της Τουρκίας. Εσείς ζητήσατε συγγνώμη και το θέμα αυτό έχει τελειώσει. Αλλά, θα ήθελα να ρωτήσω εάν η σχέση σας με την ελληνική κυβέρνηση τραυματίστηκε καθοιονδήποτε τρόπο έπειτα από αυτό το γεγονός», ρωτήθηκε ο Αρχιεπίσκοπος, για να δώσει την απάντηση:

«Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει ποτέ κανένα πρόβλημα με την ελληνική κυβέρνηση. Το αίμα νερό δεν γίνεται και, αν γίνεται, δεν πίνεται. Λοιπόν, αυτό είναι άλλο θέμα, απλά φάνηκε νομίζω ότι αυτή η κρίση ανέδειξε τις παθογένειες της ενότητας του Ελληνισμού, γενικότερα. Φάνηκε πόσο εύκολα πυροβολούμε ο ένας τον άλλον, ενώ είμαστε στην ίδια πλευρά, δεν είμαστε αντίθετα. Όλοι μας έχουμε τον ρόλο μας στη διεκδίκηση των δικαίων του Ελληνισμού. Ο Ελληνισμός

δεν είναι μόνον η Ελλάδα, ο Ελληνισμός είναι παντού. Επομένως, αυτή την ολιστική εικόνα του απανταχού Ελληνισμού τη διασώζει το Οικουμενικό Πατριαρχείο και κατ' επέκταση και οι Μητροπόλεις και Αρχιεπισκοπές του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μεταξύ των οποίων και η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Όλοι είμαστε στην ίδια πλευρά, διεκδικούμε τα δίκαια του ελληνισμού, είτε είμαστε στην Κύπρο, είτε στην Κωνσταντινούπολη, είτε στην Ελλάδα, είτε είναι στις πρώην χώρες της Σοβιετικής Ένωσης, είτε είναι η μειονότητα, να μην απαριθμήσω τώρα, στην Αλβανία κλπ. Το να συμβαίνει κάτι και να θέλουμε όλοι να παίζουμε τον ίδιο ακριβώς ρόλο σ' αυτή τη διεκδίκηση είναι ατυχές και δεν είναι και ρεαλιστικό και δεν και ευφυές, εάν μου επιτρέπετε. Σας θυμίζω ότι όταν γίνεται ένας πόλεμος δεν είναι όλοι με το όπλο στην πρώτη γραμμή. Υπάρχουν ρόλοι, υπάρχουν οι διπλωμάτες, οι οποίοι δεν κρατάν όπλο, ούτε φοράνε στολή. Υπάρχουν οι πολιτικοί οι οποίοι είναι σε άλλους χώρους και ο καθένας κινείται με τους τρόπους που διαθέτει και τον ρόλο που έχει, αλλά ο αγώνας είναι ο ίδιος».

«Δεν είμαι πολιτικός, είμαι ιεράρχης»

Ακολούθως, κάνει αναφορά στην αμέριστη στήριξη του Πατριάρχη και υπογραμμίζει: «Υπάρχουν δυσκολίες σε όλες τις επαρχίες του Θρόνου όπου έχει κανείς να κάνει με ποίμνιο, με ανθρώπους δηλαδή. Υπάρχουν διαφορετικές γνώμες, υπάρχουν αυτοί που σε συμπαθούν, αυτοί που δεν σε συμπαθούν, για λόγους διαφορετικούς ο καθένας, αλλά εγώ δεν είμαι πολιτικός, εγώ είμαι ιεράρχης ακόμα κι αυτούς που δεν με συμπαθούν, για λόγους δικούς τους, εμένα ο ρόλος μου δεν

είναι να τους κρίνω, ούτε να τους εκθέσω ούτε καθοιονδήποτε τρόπο να τους προσβάλω, αλλά να τους κερδίσω. Όχι για μένα, αλλά για την Εκκλησία, γιατί Εκκλησία δεν είναι μόνον η παρέα μου, οι φίλοι μου. Εκκλησία είμαστε όλοι μας, φίλοι, εχθροί, συμπαθείς, ασυμπαθείς, συμφωνούντες, διαφωνούντες». Εξάλλου, όπως λέγει «Αυτοί είναι η Εκκλησία και νομίζω ότι σ' αυτό το πνεύμα εντάσσεται και η έκκληση του Πατριάρχη ότι κανένα θέμα δεν πρέπει να διχάζει τον Ελληνισμό και να ενωνόμαστε γύρω από τον Αρχιεπίσκοπο, όχι γιατί τον συμπαθούμε απαραίτητα, δεν είναι υποχρεωμένοι όλοι να με αγαπούν ούτε να με συμπαθούν, αυτό δεν θα ήταν φυσικό, αλλά διότι πρέπει να διαφυλαχτεί η ενότητα του σώματος της Εκκλησίας και η δύναμη του Ελληνισμού, η οποία αναδεικνύεται μόνο μέσα από την ενότητα».

«Τη Χάλκη την έχω στην καρδιά μου»

Σε αναφορά του στη Χάλκη σημειώνει: «Έκανα 8 χρόνια στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης ως ηγούμενος σε μια κλειστή Θεολογική Σχολή, αλλά μια σχολή που προσπαθήσαμε με τις ευλογίες του Πατριάρχη να τη ζωντανέψουμε δημιουργώντας μια μοναστική αδελφότητα, εφόσον λειτουργεί ως μοναστήρι, και πραγματικά μας ευλόγησε ο Θεός και κάναμε κι άλλες δραστηριότητες τις οποίες τις γνωρίζουν όλοι. Ασφαλώς, τη Χάλκη την έχω στην καρδιά μου. Η Χάλκη για μένα και προσωπικά, διότι πέραν όλων των άλλων παραγόντων οι οποίοι επηρεάζουν τον σύνδεσμό μου με την Χάλκη – και προσωπικά διότι έζησα μέσα εκεί αγωνίες, κάθε γωνία, κάθε λουλούδι, κάθε δένδρο αν θα κλαδευτεί ή θα φυτευτεί, τα ζωάκια μας, η στέγη μας, οι τοίχοι, οι διαρροές, οι ζημιές, θέλω να πω πόνεσα ακόμα και τις πέτρες και τους τοίχους-, για μένα έχει ιδιαίτερη αξία στην καρδιά μου. Πέραν τούτου πιστεύω και στην αποστολή της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης».

«Η Θεολογική Σχολής της Χάλκης δεν είναι πια ελληνοτουρκικό θέμα»

Καταληκτικά, εκφράζει την άποψη – και προσπαθεί να το εξηγήσει σε όλες τις πλευρές, όπως τονίζει- ότι η Θεολογική Σχολή της Χάλκης «δεν είναι πια ελληνοτουρκικό θέμα. Επομένως, δεν νομιμοποιείται η τουρκική κυβέρνηση να ζητάει αμοιβαιότητα επ' αυτού ή να έχει αιτήματα αντίστοιχα στην Ελλάδα, ώστε να ανοίξει τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, διότι η Θεολογική Σχολή της Χάλκης δεν αφορά την Ελλάδα, η Ελλάδα είναι λεπτομέρεια στο θέμα αυτό. Αφορά την Αμερική όχι τον Ελληνισμό απλά της Αμερικής, τις ΗΠΑ, και διερωτώμαι, διότι δεν μπορώ να σκεφτώ, διερωτώμαι τι αντάλλαγμα θα μπορούσε να ζητούσε η τουρκική κυβέρνηση από τις ΗΠΑ για να ανοίξει τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, διότι δεν

μπορώ να φανταστώ ότι στις αμερικανο-τουρκικές σχέσεις μπορεί να εφαρμόσει την αρχή της αμοιβαιότητας η Τουρκία».

Εκκλησία και Πανδημία

Για τον ρόλο της Εκκλησίας στην πανδημία, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ελπιδοφόρος σημειώνει: «Συχνά στους εκκλησιαστικούς κύκλους και γενικά στους θρησκευτικούς, σε όλες τις θρησκείες, υπάρχουν τέτοιες τάσεις. Υπάρχει η τάση του υπερτονισμού της πίστης έναντι της επιστήμης. Που θεωρείται παλικαριά ότι εγώ πιστεύω στον Θεό και δεν με νοιάζει τίποτα και ανοίγω το παράθυρο και πηδάω πιστεύοντας ότι ο Θεός θα με προστατεύσει και όταν θα πέσω κάτω δεν θα τσακιστώ. Συνήθως τσακίζονται οι άνθρωποι. Δεν θέλω να τους κρίνω αυτούς τους ανθρώπους γιατί τα κίνητρά τους δεν είναι κακά. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι με την πίστη τους πρέπει να υποχρεώσουν τον Θεό να κάνει θαύματα. Ο Θεός δεν υποχρεώνεται από κανέναν να κάνει θαύματα. Και δεν είναι υποχρεωμένος να μας δοξάσει εμάς προκειμένου να αποδειχθεί ότι έχουμε δίκιο και να δικαιώσει την προσωπική μας πίστη και να μας κάνει ήρωες. Δεν είναι αυτό το πνεύμα του Θεού. Το υγιές πνεύμα είναι να σέβεσαι την επιστήμη, την έρευνα, τη λογική. Όλα αυτά ο Θεός μας τα έδωσε. Κανένα άλλο δημιούργημα δεν τα έχει επί της γης. Τα έχουμε εμείς γιατί έχουμε την πνοή του Θεού. Είναι δώρα του Θεού. Να περιφρονήσεις αυτά τα δώρα του Θεού και μάλιστα εν ονόματι του Θεού είναι ένας παραλογισμός και μια παραποίηση της πίστης. Δεν είναι η ορθή πίστη. Οι νουνεχείς άνθρωποι εμπιστεύονται την πίστη, ακολουθούν τις οδηγίες της».

Παράλληλα, μιλά για την Ελλάδα, την Εκκλησία και τους αρχικούς δισταγμούς που υπήρχαν γιατί, όπως αναφέρει, «να λέμε την αλήθεια, οι αρχικοί δισταγμοί υπήρξαν ακόμα και στην επιστήμη. Είναι κάτι καινούργιο αυτή η πανδημία και αυτή η αρρώστια και όλοι μας ξαφνιαστήκαμε και χρειαστήκαμε λίγο χρόνο για να μπορέσουμε να διαχειριστούμε ορθά τη νέα κατάσταση». Σε αυτό το πλαίσιο, εκφράζει την εμπιστοσύνη του «στις εκκλησιαστικές ηγεσίες παντού, γιατί βλέπω παντού σε όλο τον κόσμο ότι και οι ιεράρχες και οι πρωθιεράρχες, οι αρχηγοί Εκκλησιών, όλων των Ορθοδόξων Εκκλησιών, εμβολιάζονται και δίνουν το παράδειγμα και στους πιστούς για να κάνουν το ίδιο».

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr